

Voor Rodney
en Beauty

Oorspronkelijke titel: Ballet Bunnies: The Lost Slipper © 2021 Oxford University Press
Great Clarendon Street, Oxford OX2 6DP, UK

Tekst © Swapna Reddy 2021

Illustraties © Binny Talib 2021

Ballet Bunnies: The Lost Slipper is oorspronkelijk uitgegeven in het Engels in 2021.

Deze vertaling wordt uitgegeven in overeenkomst met Oxford University Press.

Nederlandstalige uitgave: © 2021 Baeckens Books NV,

Ontvoeringsplein 12, B-2800 Mechelen

www.baeckensbooks.com

Nederlandse vertaling: Inge Bergh

Zetwerk Nederlandse vertaling: Baeckens Books NV

ISBN 978 90 5924 956 1

D/2021/6186/57

NUR 282

YF Kinderen / tieners: fictie en waargebeurde verhalen

YNDB Kinderen / tieners: algemeen: dans, ballet

5AH Leeftijdscategorie: vanaf ca. 7 jaar

Trefwoorden: ballet, plankenkoorts, durf, vriendschap, zelfvertrouwen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeleevoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Ballet konijntjes
Het glazen muiltje

Swapna Reddy
met illustraties van Binny Talib
vertaald door Inge Bergh

Baeckens

Hoofdstuk 1

‘Ik kan gewoon niet geloven dat het echt is!’ giechelde Millie. Ze wipte op en neer van opwinding. De hele balletklas was onderweg naar de schouwburg. Daar was straks de balletopvoering van Assepoester te zien. ‘Is dit niet ongelooflijk opwindend?’

glimlachte tante Karen.

Millies lievelingstante vergezelde de groep als begeleidster. Ze had haar lange haren strak in een staart gebonden. Aan haar oren schitterden prachtige diamanten oorbellen.

Ze deden Millie denken aan Assepoester en hoe die in haar mooiste jurk naar het bal ging.

De foyer vulde zich met het geroezemoes van steeds meer mensen die wachtten tot de voorstelling zou gaan beginnen. Tante Karen ging wat opzij staan. Millie volgde haar. Ze keek goed uit waar ze haar voeten neerzette, want ze wilde niet dat iemand op haar nieuwe schoenen zou gaan staan.

Tante Karen had Millie een prachtig paar glanzende muiltjes gegeven. Telkens als de deur van de foyer openging en er een lichtstraal op haar schoenen viel,

flonkerden ze als waren ze gemaakt van glas. Millie glimlachte gelukkig. Ze klikklakte over de vloer van de foyer en even later glinsterden haar schoenen op het dikke rode tapijt. Ze kon haar ogen er maar niet van afhouden. 'Het lijken wel de glazen muiltjes van

Assepoester,' knipoogde tante Karen. Millie gaf haar tante een stevige knuffel. Assepoester was een van Millies favoriete verhalen. Het was het eerste boek dat tante Karen haar ooit had voorgelezen. En ze had het Millie telkens weer opnieuw moeten voorlezen wanneer ze

kwam logeren. Millie kon het verhaal dan ook bijna woord voor woord navertellen. Wanneer ze haar ogen sloot kon ze zich zonder moeite inbeelden hoe ze tussen de pagina's van het boek en langs de woorden danste. Zó goed kende ze het verhaal.

Dansend tussen de pagina's zag Millie dan voor zich hoe Assepoester door de

magie van de goede fee in een prachtige prinses veranderde. Hoe ze zo haar ellendige leven achter zich liet. Hoe ze met de prins over de vloer van

de grote balzaal in het paleis walste. En hoe ze per ongeluk één van haar muiltjes achterliet op de trap van het paleis.

Millie vond het hele verhaal zo ongelofelijk magisch. Het was haar allergrootste droom om ooit zelf op een podium te staan en de rol van Assepoester te dansen.

Millie kneep in haar tantes hand. Ze keek naar haar glitterschoenen en heel even leek het of er fonkelende diamanten in het licht rond haar schoenen dansten. Alles leek altijd net dat beetje magischer wanneer haar tante Karen in de buurt was.

Hoofdstuk 2

‘Oh, konijnenpluis-nog-aan-toe! Wanneer mogen we éindelijk op onze plaatsen gaan zitten?’ Uit Millies jaszak piepten het kleine hoofdje en de lange oren van een goudkleurig konijntje. ‘Wat was dat?’ Tante Karen draaide zich om en keek Millie vragend aan.

‘Oh, niks hoor, tante Karen,’ antwoordde Millie terwijl ze haar jas wat dichter om zich heen trok zodat het konijntje weer

uit het zicht verdween.

‘Wat is die jas dik,’ merkte tante Karen op. ‘We gaan naar een balletvoorstelling, niet naar de Noordpool.’ Ze strekte haar arm naar Millie uit. ‘Zal ik die jas even van je aannemen?’

‘Nee!’ Millie trok haar jas nog wat steviger tegen zich aan.

Tante Karen fronste haar wenkbrauwen. ‘Ik heb het eigenlijk best wel koud,’ zei Millie.

Dat was een leugen. Millie had het juist heel erg warm. Ze kon niet wachten tot ze die veel te grote jas eindelijk uit kon doen. Maar dat kon pas wanneer iedereen

op zijn plaats zat.

In de zakken van haar jas verborg Millie namelijk vier kleine konijntjes: Dollie, Fifi, Vlek en Trixie. De vier konijntjes die in de balletschool van juf Louisa woonden waren stiekem in de zakken van Millies jas gekropen. Dat hadden ze gedaan net voor Millie de bus opstapte. Ze wilden deze balletopvoering van Assepoester echt niet missen! De konijntjes wriemelden en kronkelden in de zakken van Millies jas. En Millie wiebelde heen en weer in een poging om het gewicht van haar jas te verdelen. Ze deed heel hard haar best om haar

pluizige vriendjes te verbergen. Maar ze was vergeten dat er een gat zat in

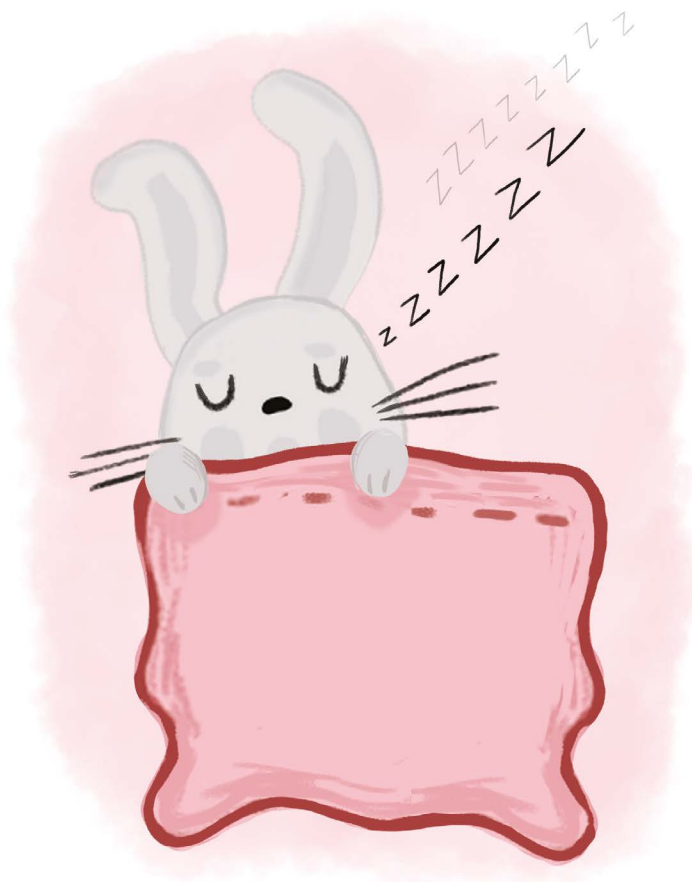

de linkerjaszak. De konijntjes kropen door het gat en de voering van de jas heen naar elkaar toe. Plots zaten ze allemaal samen in dezelfde jaszak waardoor Millies jas helemaal scheef hing door het gewicht. 'Oh, ik hoop echt dat we goede plaatsen krijgen!' hoorde Millie Fifi uitroepen tegen de andere konijntjes. 'Wacht eens even...' zei Vlek. 'Zit jij in dezelfde zak als ik, Fifi? Ik zie niks in het donker.' 'Ja!' antwoordde Fifi. 'Ik begon me een beetje te vervelen, zo in mijn eentje.' 'Ik zit hier nu ook,' zei Dollie. 'In mijn zak zat alleen maar een schelp en ik

wist zeker dat ik in deze zak enkele van Millies muntchocolaatjes kon ruiken!'

‘Weet iemand waar Trixie is?’ vroeg Vlek.
De konijntjes zwegen en zo konden ze plots allemaal een heel zacht gesnurk horen dat uit het bovenste zakje van Millies jas kwam.

‘O jee! Dat betekent dat we allemaal aan dezelfde kant van Millies jas zitten!’ zei Vlek.

‘We moeten terug naar onze eigen zakken. Anders vraagt iemand zich misschien af waarom Millie plots zo scheef loopt!’

De konijntjes kropen zo snel terug als ze maar konden en Millie ging opgelucht rechtop staan.

Ze was blij dat tante Karen niet had opgemerkt dat haar jas daarnet wel heel erg scheef en bultig was geworden.

Maak je eigen konijnenootjes!

Scan deze QR-code en maak je eigen konijnenootjes. Zo word jij ook een balletkonijntje!

Lees alle boeken over Millie en de balletkonijntjes!

Millie gaat op ballet
ISBN 978 90 5924 791 8

Dansen maar!
ISBN 978 90 5924 792 5

Millie is jarig
ISBN 978 90 5924 917 2

